

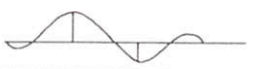
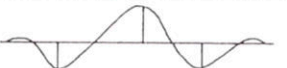
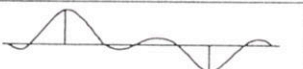

$$y(na) \in \left\{ \sum_{n=0}^N b_{-n} c_n ; c_n \in R, b_{-n} \in (0, 1, \dots, M) \right\}$$

ktorá obsahuje nanajvýš M^{N+1} prvkov. Pretože s rastúcim počtom stavov klesá odolnosť signálu voči hluku volíme čo najmenšiu hodnotu N a hodnoty koeficientov c_n volíme tak, aby mohutnosť výstupnej abecedy signálu $y(na)$ bola menšia než M^{N+1} . V tab. č. 1 sú používané signály s čiastočnou odozvou nad dvojkovou abecedou.

Tab. 1

trieda signálu	koeficienty $c_0 c_1 \dots$	tvar signálu	počet stavov
1	1 1		3
2	1 2 1		5
3	2 1 -1		5
4	1 0 -1		3
5	-1 0 2 0 -1		5
6	1 0 0 -1		3

6.4 KOREKCIA FREKVENČNÉHO PRENOSU KANÁLA

Pre príjem dátového signálu vzorkovaním sú rozhodujúce hodnoty prijímaného signálu v charakteristických a vzorkovacích okamihoch. Pretože tieto okamihy sú ekvidistantné, môžeme nahradiť štúdium dátového signálu na vstupe a spojitého signálu na výstupe kanála štúdiom odpovedajúceho diskretného signálu. Kvôli jednoduchosti budeme ďalej predpokladať, že vzdialenosť týchto okamihov je jedna časová jednotka a signály sú definované na dostatočne veľkom, ale konečnom intervale. V prípade zmeny časového merítka sa lineárne zmení merítok kruhovej frekvencie.

Nech $u = (u_0, u_1, \dots, u_{N-1})$ $u_k \in R$, $k = 0, 1, \dots, N-1$ a N nezáporné celé číslo, je vstupný signál do lineárneho časovo invariantného kanála s prenosom F_1 , ktorého výstupný signál je $y = (y_0, y_1, \dots, y_{N-1})$. Signál y nech je zároveň vstupným signálom kanála s prenosom F_2 a výstupný signál nech je $z = (z_0, z_1, \dots, z_{N-1})$. Pre spektrá týchto signálov platí

$$c_y = F_1 c_u, \quad c_z = F_2 c_y$$

takže

$$c_2 = F_1 F_2 c_u$$

resp.

$$c_2 = F c_u$$

kde

$$F = F_1 F_2$$

Prenos kaskádneho zapojenia je teda daný súčinom jednotlivých prenosov. Pri použití základného systému diskretných exponenciálnych signálov, kedy frekvenčné spektrum je dané diskretnou Fourierovou transformáciou. Potom

$$F(n) = F_1(n) \cdot F_2(n), \quad n = 0, 1, \dots, N-1$$

Korektor je lineárny systém s takým frekvenčným prenosom $F_k = (F_k(0), \dots, \dots, F_k(N-1))$, aby v sériovom s kanálom bol celkový prenos blízky k ideálnemu prenosu $F(n) = 1, \quad n = 0, 1, \dots, N-1$ alebo ak pripustíme zmenu veľkosti a oneskorenie signálu, k prenosu

$$F(n) = K e^{j \frac{2\pi}{N} n \tau}, \quad n = 0, 1, \dots, N-1$$

kde $\tau \in \{0, 1, \dots, N-1\}$ je oneskorenie.

Tvar frekvenčného prenosu korektora nájdeme riešením rovníc

$$F_1(n) F_k(n) = K e^{j \frac{2\pi}{N} n \tau}, \quad n = 0, 1, \dots, N-1$$

ktoré pri prepise na amplitúdový a fázový prenos je

$$|F_k(n)| = K |F_1(n)|^{-1}$$

$$\varphi_k(n) = \frac{2\pi}{N} n \tau - \varphi_1(n)$$

kde

$$F_1(n) = |F_1(n)| e^{j \varphi_1(n)}$$

je frekvenčný prenos kanála.

Z hľadiska návrhu korektora je výhodné, ak korektor môžeme rozdeliť na sériové zapojenie dvoch podkorektorov, z ktorých jeden koriguje fázový prenos a druhý amplitúdový prenos. Je však žiadúce, aby po vykorigovaní fázového prenosu sa pri korigovaní amplitúdového prenosu už celkový fázový prenos nemenil, resp. spôsobil len oneskorenie. Túto možnosť poskytujú korektory s konečnou impulznou charakteristikou, ktorá je symetrická podľa stredu.

Nech diferenčná rovnica, ktorá popisuje tento korektor je

$$y(k) = \sum_{i=0}^{M-1} b_i u(k-i)$$

kde M je párne číslo a $b_i = b_{M-i-1}$, $i = 0, 1, \dots, M-1$.

Pre nepárne M prenechávame odvodenie čitateľovi. Potom frekvenčný prenos, ktorý dostaneme aplikovaním diskkrétnej Fourierovej transformácie na uvedenú diferenčnú rovnicu, resp. priamo na impulznú charakteristiku

$\mathbf{g} = (b_0, b_1, \dots, b_{M-1})$ je

$$F(n) = \sum_{k=0}^{M-1} b_k e^{-j \frac{2\pi}{N} kn}, \quad n = 0, 1, \dots, N-1$$

Sumu rozdelíme aby sme využili vlastnosť symetrie koeficientov b_k :

$$F(n) = \sum_{k=0}^{\frac{M}{2}-1} b_k e^{-j \frac{2\pi}{N} kn} + \sum_{k=\frac{M}{2}}^{M-1} b_k e^{-j \frac{2\pi}{N} kn}$$

$$F(n) = \sum_{k=0}^{\frac{M}{2}-1} b_k \left(e^{-j \frac{2\pi}{N} kn} + e^{-j \frac{2\pi}{N} n(M-k)} \right)$$

$$F(n) = e^{-j \frac{2\pi}{N} \cdot \frac{M}{2} n} \sum_{k=0}^{\frac{M}{2}-1} b_k \left(e^{-j \frac{2\pi}{N} n \left(k - \frac{M}{2} \right)} + e^{-j \frac{2\pi}{N} n \left(\frac{M}{2} - k \right)} \right)$$

a použitím vzťahu

$$\cos \alpha = \frac{1}{2} (e^{j\alpha} + e^{-j\alpha})$$

dostávame

$$F(n) = e^{-j \frac{\pi}{N} M n} \sum_{k=0}^{\frac{M}{2}-1} 2b_k \cos \left[\frac{2\pi}{N} n \left(\frac{M}{2} - k \right) \right]$$

Amplitúdový prenos korektora je

$$|F(n)| = \sum_{k=0}^{\frac{M}{2}-1} 2b_k \cos \left[\frac{2\pi}{N} n \left(\frac{M}{2} - k \right) \right], \quad n = 0, 1, \dots, N-1$$

a fázový prenos je

$$\varphi(n) = -\frac{\pi M}{N} n, \quad n = 0, 1, \dots, N-1$$

Symetria impulznej charakteristiky, t.j. koeficientov korektora teda zabezpečuje lineárny fázový prenos.

Frekvenčný prenos korektora s konečnou impulznou odozvou a lineárnym fázovým prenosom

$$F(n) = \sum_{k=0}^{\frac{M}{2}-1} b_k \left(e^{-j \frac{2\pi}{N} kn} + e^{-j \frac{2\pi}{N} n(M-k)} \right)$$

kde M je párne číslo, predstavuje vektor v $M/2$ - rozmernom komplexnom priestore φ . Jeho súradnice v ortogonálnej báze, ktorú tvoria vektory

$$\varphi_k = \left\{ e^{-j \frac{2\pi}{N} kn} + e^{-j \frac{2\pi}{N} n(M-k)} ; n = 0, 1, \dots, N-1 \right\}, k = 0, 1, \dots, \frac{M}{2} - 1$$

sú koeficienty b_k . (Presvedčte sa, že vektory φ_k , $k = 0, 1, \dots, \frac{M}{2} - 1$ tvoria ortogonálnu bázu.)

$$F'(n) = \sum_{k=0}^{N-1} g_k e^{-j \frac{2\pi}{N} kn}$$

kde $(g_0, g_1, \dots, g_{N-1})$ je impulzná odozva, predstavuje vektor v N rozmernom priestore φ' . Ak M je deliteľom N , potom φ je podpriestorom priestoru φ' . To môžeme dosiahnuť vždy rozšírením priestoru φ' o ďalšie dimenzie, v ktorých má vektor F' nulové zložky (pozor na realizovateľnosť spektra - rozširujeme symetricky podľa stredu na osi frekvencií).

Úlohu aproximácie frekvenčného prenosu F' frekvenčným prenosom F korektora s lineárnou fázovou charakteristikou a impulznou odozvou b potom môžeme interpretovať ako úlohu hľadania koeficientov rozkladu b do vektorovej bázy $\{\varphi_k, k = 0, 1, \dots, (M-1)/2\}$ z podpriestoru φ , ktorý bude mať najmenšiu vzdialenosť k vektoru $F' \in \varphi'$. Pripomíname, že vzdialenosť v komplexnom vektorovom priestore sme definovali odmocninou skalárneho súčinu,

$$d^2(F, F') = (F-F', F-F') = \sum_{n=0}^{N-1} |F(n) - F'(n)|^2$$

Pri uvedenej interpretácii minimalizujeme kvadratickú chybu aproximácie.

Uvedenú úlohu sme už riešili a odvodili sme riešenie

$$b_k = \frac{(F', \varphi_k)}{(\varphi_k, \varphi_k)}, \quad k = 0, 1, \dots, \frac{M}{2} - 1$$

Štvorec veľkosti bázičských vektorov je

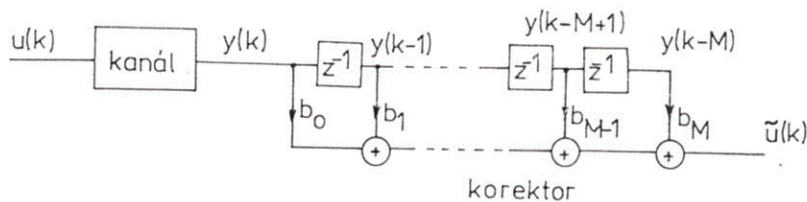
$$(\varphi_k, \varphi_k) = M, \quad k = 0, 1, \dots, \frac{M}{2} - 1$$

takže po dosadení za skalárny súčin v čitateli dostávame

$$b_k = \frac{1}{M} \sum_{n=0}^{N-1} F^*(n) \left[e^{j \frac{2\pi}{N} kn} + e^{j \frac{2\pi}{N} n(M-k)} \right], \quad k = 0, 1, \dots, \frac{M}{2} - 1$$

6.5 KOREKCIA IMPULZNEJ ODOZVY KANÁLA

Úlohu návrhu korektora tak, aby signál na jeho výstupe mal najmenšiu vzdialenosť od signálu na vstupe môžeme riešiť aj v časovej oblasti.

Obr. 18
Korektor impulznej odozvy kanála

Ak označíme

$$\mathbf{y}_k = (y_k, y_{k-1}, \dots, y_{k-M})$$

potom hodnotu na výstupe korektora

$$\tilde{u}(k) = \sum_{i=0}^M b_i y_{k-i}$$

môžeme napísať v tvare

$$\tilde{u}(k) = \mathbf{b} \mathbf{y}_k^T$$

kde $\mathbf{b} = (b_0, b_1, \dots, b_M)$ je impulzná charakteristika korektora. Korektor bude úplne korigovať vplyv kanála na prenášaný signál, ak

$$\tilde{u}(k) = u(k)$$

Impulznú charakteristiku, ktorá koriguje kanál v čase k označme b_k . Potom b_k musí spĺňať rovnicu

$$u(k) = b_k y_k^T$$

Odkiaľ

$$b_k = u(k) (y_k y_k^T)^{-1} y$$

Prepočítavanie impulznej odozvy b_k v každom časovom kroku je výpočtovo náročné, pretože je potrebné počítať inverznú maticu. Výpočet sa zjednoduší, ak na priblíženie k presnej hodnote b_k použijeme gradientovú metódu

$$\tilde{b}_{k+1} = \tilde{b}_k - \alpha \text{grad } b_k$$

Ak namiesto gradientu použijeme jeho odhad

$$\text{grad } \tilde{b}_k = \left(\frac{\partial e^2_k}{\partial b_k(0)}, \frac{\partial e^2_k}{\partial b_k(1)}, \dots, \frac{\partial e^2_k}{\partial b_k(M)} \right)$$

kde $e_k = u(k) - \tilde{u}(k)$ je chyba korekcie

$$\begin{aligned} \frac{\partial e^2_k}{\partial b_k(i)} &= 2e_k \frac{\partial e_k}{\partial b_k(i)} = 2e_k \frac{\partial}{\partial b_k(i)} (u(k) - \tilde{u}(k)) = \\ &= 2e_k \frac{\partial}{\partial b_k(i)} \left(u(k) - \sum_{j=0}^M b_k(j) y(k-j) \right) \end{aligned}$$

Pretože

$$\frac{\partial u(k)}{\partial b_k(i)} = 0$$

$$\frac{\partial}{\partial b_k(i)} b_k(j) y(k-j) = \begin{cases} 0, & i \neq j \\ y(k-i), & i = j \end{cases}$$

dostávame

$$\text{grad } \tilde{b}_k = (-2e_k y(k), -2e_k y(k-1), \dots, -2e_k y(k-M))$$

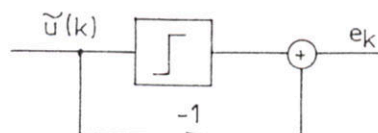
$$\text{grad } \tilde{b}_k = -2e_k y_k$$

Algoritmus zmeny koeficientov korektora potom je

$$\tilde{b}_{k+1} = \tilde{b}_k + 2\alpha e_k y_k$$

Realizáciu korektora s takto meniacimi sa koeficientami voláme adaptívny korektor. Pre určenie chyby e_k v dekódere predpokladáme, že je menšia, než je

polovica rozdielu susedných úrovní vysielaného signálu. Potom na výstupe prahového obvodu dostaneme hodnotu zhodnú s vyslaným signálom.

Obr. 19
Odhad chyby prahovým obvodom

6.6 MODULÁCIE A OPTIMÁLNY PRÍJEM DÁTOVÉHO SIGNÁLU

Moduláciou signálu voláme zmenu bázy signálu $u(t)$ v tom istom signálovom priestore Ψ_u alebo jeho transformáciu do iného signálového priestoru Ψ_y nie menšej dimenzie. Ďalej budeme študovať moduláciu dátového signálu v rámci jedného charakteristického intervalu

$$u(t) = k, \quad k \in \{0, 1, \dots, M-1\}, \quad t \in \langle 0, a \rangle$$

Je to prvok jednorozmerného signálového priestoru n s bázickým signálom

$$b_0(t) = 1, \quad t \in \langle 0, a \rangle$$

Transformáciu dátového signálu do jednorozmerného priestoru

$$\Psi_y = \left\{ y_k(t) = k \cos \omega_0 t; \quad k = 0, 1, \dots, M-1; \quad t \in \langle 0, a \rangle \right\}$$

kde ω_0 je násobkom kruhovej frekvencie $2\pi/a$ voláme amplitúdovou moduláciou. Bázickým signálom v tomto priestore je

$$b_0(t) = \cos \omega_0 t$$

Transformáciu dátového signálu $u(t) = k$, do M rozmerného signálového priestoru

$$\Psi_y = \left\{ y_k(t) = \cos \omega_k t; \quad k = 0, 1, \dots, M-1; \quad t \in \langle 0, a \rangle \right\}$$

kde ω_1 je násobkom $2\pi/a$ voláme frekvenčnou moduláciou. V tomto M rozmer-
nom priestore sa vyskytujú len bázické signály. (Čitateľovi by určite nerobilo
ťažkosti vytvoriť priestor, ktorý pri tejto báze obsahoval viac signálov.)

Transformácia dátového signálu do signálového priestoru

$$\Psi_y = \left\{ y_k(t) = \cos\left(\omega_0 t - \frac{2\pi}{M} k\right), \quad k = 0, 1, \dots, M-1, \quad t \in \langle 0, a \rangle \right\}$$

a ω_0 je násobkom $2\pi/a$ sa nazýva fázová modulácia. Tento priestor je
dvojrozmerný a jeho bázickými signálmi sú